

ЛЕВКО ТАРАСОВИЧ ДУТКОВСЬКИЙ

До 50-ти річчя створення Л. Дутковським ансамблю

"СМЕРІЧКА"

Матеріали упорядкував Анатолій Дорочевський,
земляк-вижничанин, друг з дитинства,
член президії Чернівецької обласної
Організації ветеранів України

Mykhajlo Masliy **Левко Дутковський:**

"Під впливом Нового року першою на думку спала назва "Ялинка", але вона не сприймалася б улітку, і тому я вирішив назвати "Смерічкою", взявши за символ те, що карпатська смерічка завжди зелена і молода. Днем народження ансамблю вважається новорічна ніч 1967-го".

"Смерічка " - це подвиг Левка, - визнає **Олександр Бродовінський**, музикант, учасник ансамблю. - Хочу віддати данину величезної поваги за той колосальний труд, який Левко вклав у нас. Треба було так захопити людей! Ми жили музикою, співом. Репетиції - до третьої-четвертої ранку. Дехто навіть не знав музичної грамоти - Левко їх учив"...

Марія Ісак –солістка ансамблю “ Смерічка”:

“... Успіху “Смерічка” сягнула завдяки засновникові Л.Дутковському, надзвичайно енергійній , наполегливій людині, до безтями закоханій у свою справу. Це він навчив співати Назарія , мене, Василя, всіх “смеречан ”...”1) Стринадко І.Я любив вас усіх. Та найбільше любив Україну . “Вижницьке об’єднання Всеукраїнського районного товариства “ Просвіта”.,Коломия.,“Вік”.,–1996.–с. 56.

Газета «КОМСОМОЛЬСКОЕ ЗНАМЯ» 8 апреля 1973 г. в публикации «КОГДА РЯДОМ ТАКОЙ ЧЕЛОВЕК» писала:

В Вижицу пришла телеграмма --«Смерічку» приглашали для участия в передаче Центрального телевидения «Песня --72». Была предложена и песня , «Незрівняний світ» Левко Дутковського.

Но ансамбль выступил с песней Владимира Ивасюка «Водограй». Дутковский был против того, чтобы исполнялась его песня. Считал, что «Водограй» лучше.

В этом он весь -- Левко Дутковский, безменный руководитель популярного коллектива. Народное песенное искусство стало частью его жизни, творческой основой ансамбля, любовно названного «Смерічкою».

В исполнении этого ансамбля украинские песни приобрели особый, неповторимый колорит. Он первым познакомил слушателей с творчеством молодого композитора Владимира Ивасюка.

Владимир Ивасюк не единственный, а один из многих молодых музыкантов, кому Дутковский помог открыть свои творческие возможности, найти свой стиль...

Г. ГАЛЬЧЕНКО и В. ЛОЗОВОЙ.

<http://vysotsky.bestforums.org/viewto...>

Mykhajlo Masliy **Левко Дутковський:**

”Ми з Назарієм Яремчуком якраз були в мене вдома, коли зателефонував Батько Володі й дослівно сказав: ”Це Михайло Івасюк. Левку, Володі більше немає, він загинув. Передай

усім... ” — і заплавав, — згадує ті трагічні дні [Лев Дутковський](#). — Я лиш спромігся запитати: ”Коли? ...” Михайло Григорович відповів, що похорон у вівторок, і поклав слухавку. Деякі місцеві ”доброзичливці” з Чернівецького обкому Компартії нам ”радили” нікуди не їхати і заборонили везти траурні вінки від обласної державної філармонії і обласного телебачення. Та нас це не зупинило. На похорон Івасюка ми поїхали вчотирьох: я, Назарій Яремчук, письменник–драматург Анатолій Крим і звукорежисер з обласного телебачення Василь Стріхович. Тоді це могло коштувати всього: кар’єри, спокою, репутації. Але Володя був нашим великим другом, і наслідки нас не цікавили. Їхали до Львова поїздом, в купейному вагоні. На вокзалах намагалися прикривати стрічки на вінках, щоб не було зайвих запитань.

О 10–ій ранку ми вже були у помешканні Івасюка. Коли Мама Володі Софія Іванівна побачила нас, почала голосити: ”Левку, Левку...” Похорон трохи затримали, чекали на Софію Ротару...Траурна процесія розтягнулася на багато кілометрів”...

[Mykhajlo Masliy](#) Телеграма від ВІА "Смерічка", Левка Тарасовича і Назарія Яремчука, які не побоялися нікого та нічого і йшли на похороні слідом за Оксаною Патик.

[Mykhajlo Masliy](#) Оксана Патик:

"— Володя був неодружений, тож, за національним звичаєм, першим вінком був «кавалерський», він виявився найбільшим серед інших, його й несли Левко з Назарієм. Я повільно йшла попереду. Що робилося позаду не бачила. Лише згодом дізналася, що за мною у глибокій зажурі ступали Левко Дутковський і Назарій Яремчук. Буковинці несли великий вінок із живих білих квітів".

[Mykhajlo Masliy](#)

Василь Зінкевич:

"Здається, це було ніби вчора. Випускник Мукачівського музпедучилища **Левко Дутковський** в 1966 році організував у Вижниці самодіяльний вокально–інструментальний ансамбль ”Смерічка”, де співали переважно учні з місцевого училища прикладного мистецтва.

”У новорічну ніч 1969—го я заспівав пісню Левка Дутковського ”Сніжинки падають”. ”Смерічка” дихнула на мене своїми чарами, і... полетів я у життя на крилах пісні. Тому сьогодні і завше згадую тепло і щиро Левка Дутковського, Валерія Громцева і, звичайно, — Володимира Івасюка —
[Mykhajlo Masliy](#) **Микола Шамлі:** "Після демобілізації я повернувся до Тернополя, а Вася — у Вижницю, продовжувати навчання у художньому училищі. Ми якийсь час не зустрічалися, і аж 1971—го року побачив його по телебаченню з Назарієм Яремчуком та Володею Івасюком, коли вони співали ”Червону руту”. Я не міг повірити — знав, що він чудово танцює, а тут раптом заспівав. І як!!!”

[Mykhajlo Masliy](#)

Валерій Громцев:

"Знову ж, за те, що ми мали співака Назарія Яремчука, варто низесенько вклонитися його багаторічному вчителеві Левкові Дутковському. І ніколи не забувати цього. Як і те, що сім років Левко вишколював Василя Зінкевича у своїй ”Смерічці”, а я — п’ять літ у Луцьку. Ми з Левком робили усю невдячну чорнову роботу і лише ми знаємо скільки праці та зусиль вкладено в того чи іншого співака, щоб він вийшов на велику сцену і заспівав пісню".

В. Громцев і Л. Дутковський

[Mykhajlo Masliy](#)

Валерій Громцев: "Хоча ми ніби були творчими суперниками з Левком Дутковським (обидва ж творили музику і очолювали музичні ВІА), проте дружили завжди. Слава Богові, здоровий глузд завжди брав гору. Левка шанував і поважав і буду це робити завжди. Треба віддати йому належне, він справді стратег, далекоглядний митець від Бога. А який фірмач! Це ж треба в буковинському райцентрі створити на базі **не музичного, а художнього училища самодіяльний колектив, якому поступалися усі професійні столичні.** Які пісні, які тексти, музика, яка експресія, яка чоловіча і жіноча врода! А які естрадні сценічні костюми робила його дружина Алла!!! Клала на лопатки будь-кого в тодішній державі. Навіть коли Левкові вдавалося щось краще за мене, я лише тішився за нього. **Якби міг і мав таку силу, то безсумнівно присвоїв би звання Героя України Левкові Дутковському.** Адже зроблене ним — безперечний подвиг. Як українця, як патріота, як громадянина!"

[Мірча Суляк](#) **є** [Лев Дутковський](#)

[16 апреля](#) · Такі люди як Лев Дутковський пророщували зерна української нації, творили незалежність нашої країни ще в радянські часи. Велика честь і слава таким людям!

[Юхим Гусар.](#)

[9 апреля](#) · **ВОЛОДАР ГРАН-ПРІ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ**

Ним став Левко Дутківський відомий український композитор, режисер, педагог. Народився

9 квітня 1943 р. в смт. Кути Івано-Франківської області. В 1963 р.- закінчив Мукачівське музпедучилище, -у 1977 р.- Київський державний інститут культури. У 1966 р. у Вижниці створив біг-біт групу “Смерічка”, яка вперше, використавши електроінструменти, стала одним із перших ВІА в колишньому СРСР. Для ансамблю Л. Дутківський написав і аранжував пісні “Сніжинки падають», “Бажання”, “У Карпатах ходить осінь” на слова А. Фартушняка, рок-композицію “Черемоше сивий” на слова М. Негоди, блюз-балладу “Скрипка без струн” на слова А. Драгомирецького. Ці твори з елементами рок, поп музики, джазу та українського фольклору визначили творчий напрямок “Смерічки”, що дали українській естрадній пісні в 60-70 роках нову музичну хвилю.

Своєрідний музичний стиль і манера виконання ансамблю полонили тоді і юного Володимира Івасюка. Свої перші твори Івасюк приніс Дутківському, які завдяки ансамблю “Смерічки” стали популярні у світі. Керований Л. Дутківським колектив здобув лауреатські перемоги з піснями “Червона рута“ і “Водограй” на Всесоюзних телеконкурсах “Пісня-71”, “Пісня-72”. А у 1972 р. ансамбль “Смерічка” з піснею Л. Дутківського “Горянка” на слова Д. Леонюка у Москві став лауреатом телеконкурсу “Алло ми шукаємо таланти”...

З 1973 р. разом з “Смерічкою” працював у Чернівецькій облфілармонії і гастролював майже по всіх республіках тодішнього СРСР та за кордоном. Він автор понад 100 музичних творів, які стали надбанням українського естрадного мистецтва і увійшли до репертуару видатних, популярних співаків та колективів. Пісні Л. Дутківського записано Московською фірмою “Мелодія” на 14 платівках, Канадською фірмою “Евшан”, надруковані в багатьох збірках, звучать у телефільмах “Червона рута”, “Співає “Смерічка” Л. Дутківського” та ін. **Завдяки Л. Дутківському та керованому ним ансамблю “Смерічка” починався професійний злет і популярність солістів “Смерічки” Н. Яремчука і В. Зінкевича, композитора В. Івасюка, співаків: С.Ротару, Л. Артеменко, П. Дворького та ін.**

Л. Дутківський – лауреат Всеукраїнських фестивалів як композитор (1988, 1997, 1998, 2001), переможець фестивалю “ Шлягери ХХ століття” за визнання пісні “Якщо любиш кохай” на вірші М. Ткача. **В 1997 році Л. Дутківський став володарем Гран-прі Президента України за власні вірші та музику рок-кантати “Діва Марія храни нам Україну”.**

Л. Дутківський народний артист України. Почесний громадянин м. Вижниця. У 1997 р. Українською стрілецькою громадою Канади нагороджений “Лицарським Хрестом Заслуги”.
[Mykhajlo Masliy](#)

На Вербну Неділю 2017 року легенда української пісні, Батько "Смерічки" та піонер української естради Левко Дутковський святкує своє 74-те Різдво! Многая літа, многая літа, І благая літа, благая літа!!!

"Над рвучким Черемошем, на кам'янистих схилах улюблених Карпатських гір, посеред безмежжя простору, над плином тої часової невблаганності — стоять! — і вітер над ними перебирає струни вічності, і летить музика, музика, музика, з кожним акордом визолочуючи імена: Левко Дутковський, Володимир Івасюк, Софія Ротару, Василь Зінкевич, Назарій Яремчук... Хто нині не знає про славнозвісну ”Смерічку” Левка Дутковського?! Хіба для істинних шанувальників історії краю, цінителів мистецтва музики й співу можуть бути чужими її перші подвижники (а їх усіх знайшов, об’єднав, вишколив, підніс на найвищий рівень виконавської майстерності Левко Тарасович), **які на саморобних електроінструментах грали так, як нашим нинішнім ”супербітлам” і не сниться.** Бо їх як таких не існує... Ніхто тоді не думав про гроші. Плекали і несли у світ — красу! Й нині лунають ті пісні ”Смерічки”, і завмирають серця у тих, хто розуміє, що таке мистецька справжність.

А це Левкові ”Сніжинки падають”, ”У Карпатах ходить осінь”, ”Незрівнянний світ краси” на вірші Анатолія Фартушняка. А для своєї Алли Левко написав пісню- блюз (вона її любила до кінця днів своїх) ”Бажання”, яку пізніше співав, іще навчаючись у Чернівецькому медінституті, Володимир Івасюк, рок- баладу ”Скрипка без струн”, і ”Зоряна ніч”, ”Жива вода”, " Краю мій" ,”Якщо любиш, кохай", рок- композицію "Черемоше сивий" , кантату "Діва Марія, храни нам Україну"...

[Олег Грицина](#) Таких великих українців, як Левко Дутковський, треба вітати не лише за кілька днів наперед, а й пам'ятати щоденно. Людина-свято, яка подарувала нам диво - наш "Бітлз"! Він справді щасливець, адже у потрібний час опинився у потрібному місці!!!

[Іванчук Оксана](#) Ніяк не можу і не зможу зрозуміти чому цьогорічне 50-ліття "Смерічки" просто проігнорували не лише у Києві (що не дивно, адже столиця рідко вшановує своїх), а й у Чернівцях. Люди, що з нами коїться?! **А Левкові Тарасовичу низесенький уклін і велике діаспорне "ДЯКУЮ!" Вдалині від рідної землі відчуття свого зовсім інше...**

[Тамара Севернюк](#) Сумна традиція.. Печальне Франкове " ... по наших аж кістках...." Це ми вміємо...

[Ludmyla Zagoruuko](#) Згадала світлі дні своєї юності у яких ВІА "Смерічка" і Левко Дутківський і Вижниця (де воно там те село було, і на карті не знайти) були на чільному місці. Дякую.

[Анатолий Дорочевский](#) Цей Бренд "СМЕРІЧКА" Лева Дутківського невмирущий у мого покоління. Дякуючи **Михайлу Маслію** він ще підтримується і про нього згадують. ...

[Mykhajlo Masliy](#)

Левко Дутковський: "Надто важко було в ті часи пройти шаблі слави, особливо коли це все заважало державі. Популярність була шалена. Наприклад, в естонському Таллінні переаншлаги, концерт перед 100-тисячною публікою на Співочому полі й у цей же день — концерт у Палаці спорту, де яблуку ніде впасти.

У Львові — більше 50 концертів, три щоденно, побиті вхідні скляні двері обласної філармонії... У білоруському Гомелі після концерту на стадіоні військові підрозділи оточили автобус зі "Смерічкою", щоб артистів не розчавили фани. У казахській Алма-Аті року ми мали два тижні по три концерти в день, і не можна було знайти зайвого квитка. Після концерту десятки зворушених глядачів зі сльозами на очах підходили до нас з єдиним бажанням — доторкнутись до кожного смерічанина. Коли гастролювали в Алма-Аті, у нашого ударника Слави Борисенка помер Батько, звісно ж, що він полетів додому на похорон. Концерти переносити було неможливо: квитки всі були продані. Хтось запропонував узяти на підміну найкращого місцевого ударника-лабуха Тахіра, який добре знав репертуар "Смерічки", адже грав наші пісні в ресторані. За ніч я ввів його в нашу концертну програму з двох відділів. І коли відкрилась завіса в тритисячній залі й казахи побачили свого улюбленого ударника, одягненого в стилізований карпатський костюм "Смерічки", успіх ми мали шалений. Супераншлаги у Палаці спорту Мінська — два концерти щодня, протягом тижня звукоапаратуру для концертів ставили дружні нам "Песняри" В. Мулявіна. Переаншлаги у Московській кіноконцертній залі "Росія", у Лужниках... Мені в ті часи казали, що популярними можуть бути тільки Леонід Брежнєв і Комуністична партія, а не "Смерічка", що всі наші здобутки — це заслуги партії".

[Свдокія Антонюк](#) Успіхів укупі зі здоров'ям пошли, Господи тому, хто прихилив пісенне небо України, захистивши сьогодні і майбуття!!!!!!!!!!!!

[Николай Свидюк](#) З Днем Народження, Великий Український Маєстро !!! Пишаюсь дружбою! 🌹🌹🌹🌹🌹🌹🌹🌹🌹🌹

[Аврахам Фельдер](#) С днём рождения,
Дорогой Левко!
Самые лучшие пожелания в твой день рождения!!!... Агашкин!

[Efim Shteiman](#) С Днем Рождения, дорогой Левчик! Чтобы Ты, нам всем, был здоров и дальше работал для людей. Ты первый мой учитель, который учил меня петь, и я Тебе очень благодарен. Живи, как у нас до 120- ти!

· [Ответить](#) ·
· [11 апреля в 11:07](#)

[Лев Дутковский](#) Щиро дякую дорогий Фіма!!! Ти і в Ізраїлі прославляєш наш Карпатський край, Вижницю, Україну співаючи українські пісні. Здоров'я та успіху Тобі і твоїй родині.

[Тамара Севернюк](#) Усі троянди світу Тобі в Твій День і на всі літа! Любий Левочко, дорогий Левко Тарасович! Неповторний у часі і часі... Обійми любові Тобі, шани, пам'яті, вдячності... Гордимся Твоєю неперебутністю в світі Музики, Світла, Краси, Людяності... Будьмо, бо ми того варті!!!

<http://buknews.com.ua/.../ukrainski-bitly-lehendarnomu-via-sm...>

[Українські «Бітли»: Легендарному ВІА «Смерічка» в новорічну ніч 2017-го виповнилося піввіку | Всі новини Буковини](#)

buknews.com.ua

Анатолій Фартушняк:

"Господь подарував мені радість і щастя написати разом з Левком Дутковським першу пісню "Смерічки" — "Сніжинки падають", і першу пісню для Назарія Яремчука "Незрівнянний світ краси". І в цьому більша заслуга Левка, не моя, адже він мене знайшов. Він змусив повірити в себе, в свої сили. Додав мені впевненості. За що йому завжди буду вдячний. І не лише мені. **Без Левка не було би нічого і нікого. А він, Божий обранець, все це з Божою допомогою реалізував. З районного ансамблю зробив світовий, з самодіяльного — такий, який ставив на лопатки всі професійні. Чи це не подвиг?"**

[Chernivtsi Tourist Information Center](#)

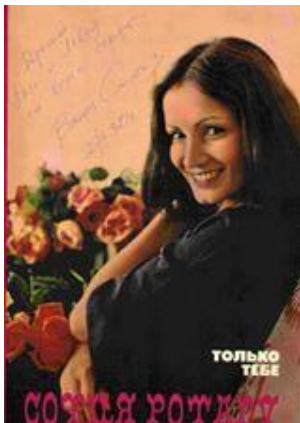
[5 янвря](#) ·

Днем народження легендарного ансамблю стала новорічна ніч 1967 року. Саме у перші дні святкувань заявила про себе спочатку на всю Вижницю, а відтак на всю Україну і весь світ «Смерічка» — вокально-інструментальний ансамбль, з яким зродилася сучасна українська естрада і який підніс багатьох буковинських співаків і композиторів до всенародного визнання.

Під незмінним керівництвом свого засновника Левка Дутковського «Смерічка» першою представила в сучасних ритмах і джазових аранжуваннях під звуки тоді ще небачених електрогітар український, зокрема гуцульський, мелос. Його озвучили чарівними голосами **Марія Ісак, Мирослава Єжеленко, Василь Зінкевич, Назарій Яремчук, Володя Івасюк, який приніс у «Смерічку» свої перші пісні «Мила моя», «Відлуння твоїх кроків», «Червона рута», «Водограй».** Дебютною піснею була «Сніжинки падають» нині народного артиста України Левка Дутковського на слова Анатолія Фартушняка. Вона прозвучала у щасливу новорічну ніч на бал-маскарад (він вже увійшов в музичну історію країни) у Вижницькому районному будинку культури у виконанні ритм-гітариста Олексія Гончарука. Потім були «Ти прийди в синю ніч», «Незрівнянний світ краси», «У Карпатах ходить осінь», пісні Володимира Івасюка, з якими «Смерічка» з Буковини підкорила найпочесніші музичні сцени. **Самодіяльний колектив скоро став високопрофесійним ВІА, що задав тон усій тодішній радянській естраді виконавською майстерністю співаків і музикантів, оркестровками, врешті, сценічними костюмами (їх створювала майбутня дружина**

Левка Дутковського, вінничанка, Алла Дехтяр).

Аллочка была замечательным человеком! - сказала "КП" по телефону **София РОТАРУ**. - Очень нежная, красивая женщина. Замечательнейший художник-модельер. Да, действительно, именно по ее эскизам и эскизам Василия Зинкевича создавались мои первые сценические платья, костюмы - безумно красивые, яркие, с национальными буковинскими элементами. Аллочка создала для меня очень много костюмов. Мы вместе работали более двух десятков лет, она часто приезжала ко мне в Ялту. Кстати, я бережно храню все сценические костюмы. Кто знает, может, когда буду немного посвободнее - открою небольшой музей своих концертных костюмов в память об Аллочке Дуткивской.

[Чернівецьке обласне відділення Національної всеукраїнської музичної спілки.](#)
[22 ноября 2016 г.](#)

СПОМИН ПРО НАЗАРІЯ ЯРЕМЧУКА

Ім'я Назара стало відомим завдяки вулканічному сплеску популярності ансамблю «Смерічка» під управлінням Левка Дутковського.

Його новостворена пісня «Сніжинки падають», буквально ошелешила тодішнє молодіжне середовище краю у Новорічну ніч 1967 року. Презентація пісні, як модно тепер називати, відбулася у Вижницькому БК, й одразу зробила її популярною на всю Буковину, а невдовзі на усю Україну, Союз, та й за його межами. Образно кажучи, це був тоді справжній грім серед ясного неба, до того ж, прогрімів він узимку!

Про це сповіщали засоби масової інформації, преса, радіо, телебачення, правда «побоюючись» особливого розголосу, але найбільшою мірою гомоніла молодь краю. Ми пишалися тим, що провінційне містечко Вижниця стала таким собі буковинським Сан-Ремо зародження й популяризації української естрадної пісні. Життя вирувало! Нас переповнювали відчуття радості і щастя! Сюди з'їжджалися відомі митці, приятелі, друзі Дутковського. Тут часто бував Володимир Івасюк, Софія Ротару, інші відомі виконавці. **Якщо говорити про глобальність цієї події, то фактично, Л.Дутківському вдалося тоді створити чудо, якого до нього зробити ніхто не наважувався! І зараз, у роки незалежності, поринаючи думками в ті часи, задумуєшся, а чому звання Героя України не дали справжньому героєві, Дутковському!**

Поміркуймо разом, у заідеологізованому середовищі, без належного музичного інструментарію, відповідної апаратури й репертуару, концертних костюмів, а головне, належної підтримки, оскільки новизна на той час дуже насторожувала партійних босів, аби щось не трапилось у супереч пануючої ідеології, а чудо все ж відбулося! Не встерегли! Нестримне бажання популяризувати сучасну музику, пісенну творчість, відчуття пульсу часу, зробили свою справу! Молодіжна естрадна музика, пісня - народилася, і вона не могла не приваблювати таких юнаків, як Василь Зінкевич, Назарій Яремчук інших учасників гурту, та й нас шанувальників .

Олександр ЗАЛУЦЬКИЙ

[Mykhajlo Masliy](#)

Юрій Шаріфов: "Працювати поруч з Левком було великим щастям для кожного. І слава Богові, що він зустрівся на нашій життєвій дорозі. Люблю його та шаную досі. **Зроблене Левком в українській пісні та українській естраді заслуговує на прижиттєвий пам'ятник. Він — вірець, можна сказати, недосяжний, на нього рівнятимуться наступні покоління. Якщо є такі в нації, як Дутковський, нею гордитимуться у світах. Завжди і споконвічно.**

Вже у назві нашого колективу був закладений Дутковський, адже "Жива вода" — його мелодійна пісня на вірш Анатолія Драгомирецького. Вона стала нашим талісманом та візиткою. З неї починали ми всі виступи. Левко писав і для Івана. Результатом такої співпраці став мінйон фірми "Мелодія" з його чотирма піснями, які записав Юрій Павлович Вінник у Києві: "Якщо любиш — кохай" і "Зоряна ніч" (на вірші Михайла Ткача), "Я побачив гори" (текст Злати Бичкової), "Краю, мій краю" (слова Олександра Вратарьова). Мелодію останньої уже більше чверть століття використовують як позивні Чернівецького обласного радіо.

Дутковський Лев Тарасович — [Вікіпедія](#)

Лев Дутковський [Facebook](#)

[Левко Дутківський | Чернівецька філармонія](#)

[Канал користувача Theww1011 - YouTube](#)